

Tartalom

III *Előkészítő jogi aktusok*

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

2021/C 152/01	Az Európai Központi Bank Véleménye – 2021. február 19. a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló rendelet iránti javaslatról (CON/2021/4) 1
---------------	--

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Bizottság

2021/C 152/02	Euroátváltási árfolyamok — 2021. április 28. 10
---------------	--

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2021/C 152/03	A Holland Királyság gazdasági és éghajlat-politikai miniszterének hirdetménye a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján 11
---------------	---

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK VÉLEMÉNYE

2021. február 19.

a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló rendelet iránti javaslatról

(CON/2021/4)

(2021/C 152/01)

Bevezetés és jogalap

2020. november 18-án, illetve 30-án az Európai Központi Bank (EKB) az Európai Unió Tanácsától, illetve az Európai Parlamenttől azt a felkérést kapta, hogy alkosson véleményt a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti javaslatról ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a javasolt rendelet).

Az EKB véleményalkotásra szolgáló hatásköre az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (4) bekezdésén és 282. cikkének (5) bekezdésén alapul, mivel a javasolt rendelet az EKB hatáskörébe tartozó rendelkezéseket tartalmaz. Ide tartozik többek között a monetáris politika folytatása, a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása, a hitelintézetek prudenciális felügyelete, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában történő támogatása a Szerződés 127. cikke (2) bekezdésének első és negyedik francia bekezdése, valamint a 127. cikkének (5) és (6) bekezdése és a 282. cikkének (1) bekezdése alapján. Az Európai Központi Bank eljárási szabályzata 17.5. cikkének első mondatával összhangban a Kormányzótanács fogadta el ezt a véleményt.

1. Általános észrevételek

- 1.1. Az EKB üdvözli az Európai Bizottság azon kezdeményezését, hogy európai uniós szinten a kriptoeszközökre, valamint a kapcsolódó tevékenységekre és szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált keretet hozzon létre, amely a Bizottság által 2020. szeptember 24-én elfogadott digitális pénzügyi csomag ⁽²⁾ részét képezi. Az EKB üdvözli továbbá a javasolt rendelet azon célját, hogy foglalkozzon az egyes kriptoeszköz-típusok jelentette különböző szintű kockázattal, egyensúlyba hozva ezt az innováció támogatásának szükségességével. Az EKB véleménye szerint ezenkívül a harmonizált uniós keret kritikus jelentőségű az egységes piacon belüli széttagoltság megelőzése szempontjából. Mindemellett vannak a javasolt rendeletnek bizonyos, az EKB-nak, az eurorendszernek és a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) a monetáris politika folytatásához, a fizetési rendszerek zavartalan működéséhez, a hitelintézetek prudenciális felügyeletéhez és a pénzügyi stabilitáshoz kapcsolódó feladataival összefüggő olyan vetületei, ahol további kiigazítás indokolt.
- 1.2. A javaslat rendelet alapján a kriptoeszközök, különösen azok két alkategóriája, az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek egyértelmű monetáris helyettesítő dimenzióval rendelkeznek, tekintettel a pénz három – csereeszköz, értékőrző és elszámolási egység – funkciójára. Az „eszközalapú token” meghatározása az értékőrző funkcióra („stabil érték fenntartására hivatott”) ⁽³⁾, az „elektronikuspénz-token” meghatározása pedig mind a csereeszköz, mind az értékőrző funkcióra („fő célja a csereeszközként való használat, és amely stabil érték

⁽¹⁾ COM (2020) 593 final.

⁽²⁾ A digitális pénzügyi csomag digitális pénzügyi stratégiát és jogalkotási javaslatokat foglal magában egy versenyképes uniós pénzügyi ágazat biztosítása érdekében, amely hozzáférést biztosít a fogyasztóknak innovatív pénzügyi termékekhez, miközben biztosítja a fogyasztóvédelmet és a pénzügyi stabilitást.

⁽³⁾ Lásd a javasolt rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 3. pontját.

fenntartására hivatott”) ⁽⁴⁾ hivatkozik. A javasolt rendelet hangsúlyozza az elektronikuspénz-tokenek csereeszköz funkcióját, megjegyezve, hogy ezek „elsősorban fizetési eszközként szolgálnak, és értékük a stabilitás érdekében egyetlen referencia-fiatvalutához van rögzítve”, valamint, hogy az „elektronikus pénzhez hasonlóan az ilyen kriptoeszközök is az érmék és bankjegyek elektronikus helyettesítői, és fizetésre szolgálnak” ⁽⁵⁾. Ezt az értelmezést megerősíti az a körülmény, hogy a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (a továbbiakban: MiFID II) ⁽⁶⁾ meghatározott pénzügyi eszközök kizárásra kerülnek a javasolt rendelet hatálya alól. A fentiekre tekintettel az EKB értelmezése szerint az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek kifejezéseket a javasolt rendelet teljesen vagy részben pénzhelyettesítőként határozza meg.

- 1.3. Az EKB üdvözli, hogy a javasolt rendelet hatálya alól általános jelleggel kizárásra kerülnek az EKB és a tagállamok nemzeti központi bankjai, amennyiben monetáris hatósági minőségükben járnak el ⁽⁷⁾, valamint kizárásra kerülnek a monetáris hatósági minőségükben eljáró központi bankok által esetlegesen kibocsátásra kerülő kriptoeszközök és a kriptoeszközökhöz kapcsolódó, a központi bankok által esetlegesen nyújtott szolgáltatások ⁽⁸⁾. Az EKB megjegyzi, hogy a javasolt rendelet az „uniós pénznem” és a „kibocsátó központi bank” kifejezésekre is hivatkozik ⁽⁹⁾, és a digitális pénzügyi csomag egy másik, e két kifejezést szintén tartalmazó alkotóelemével, a megosztott főkönyvi technológián alapuló piaci infrastruktúrák kísérleti rendszeréről szóló rendeletervezettel ⁽¹⁰⁾ együtt olvasva az uniós jogalkotási javaslatokban szereplő, a kriptoeszközök és a központi banki pénz közötti egyértelmű különbségtételre derül fény ⁽¹¹⁾. A központi banki pénzhez képest a központi bankok által kibocsátott (ha és ahol erre sor kerül) kriptoeszközök jogi természetével és jellemzőivel kapcsolatos esetleges zavar elkerülése érdekében hasznos lenne, ha a javasolt rendelet megerősítené, hogy a javasolt rendelet nem alkalmazandó a központi bankok által megosztott főkönyvi technológia alapján vagy digitális formában, a központi banki pénz meglévő formáinak kiegészítéseként kibocsátott központi banki pénzre, amelyet a Szerződésnek és a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának (a továbbiakban: a KBER Alapokmánya) megfelelően az EKB engedélyezhet.
- 1.4. Végül, a „kriptoeszköz” javasolt rendelettel bevezetett meghatározását illetően az EKB megjegyzi, hogy a javasolt rendelet tág, mindenre kiterjedő meghatározást tartalmaz ⁽¹²⁾. Ugyanakkor az arra vonatkozó nemzeti szintű eltérő értelmezések elkerülése érdekében, hogy a javasolt rendelet alapján mi minősülhet vagy nem minősülhet kriptoeszköznek, továbbá a kriptoeszköz-szolgáltatások határokon átnyúló nyújtásának elősegítése és a kriptoeszközre vonatkozó, valóban harmonizált szabályok kialakítása érdekében tovább kell pontosítani a javasolt rendelet hatályát. Közelebbről, nagyobb egyértelműsége van szükség a (MiFID II hatálya alá tartozó) pénzügyi eszközként jellemezhető kriptoeszközök és a javasolt rendelet hatálya alá tartozó kriptoeszközök közötti különbségtételt illetően.

2. A monetáris politikával és a fizetési rendszerekkel kapcsolatos aspektusok

2.1. Monetáris politika és kapcsolódó monetáris aspektusok

- 2.1.1. A vagy kizárólag fizetőeszközként, vagy értékőrzőként használt kriptoeszközök esetétől eltérően a mindkét ezen funkciót betöltő kriptoeszközöknek a monetáris transzmisszió szempontjából fennálló következményei jelentősek lehetnek. E tekintetben az EKB tudomásul veszi a kriptoeszközök utáni kamatfizetés javasolt rendeletben szereplő tilalmát ⁽¹³⁾, amely összhangban van a főként fizetőeszközként használt más eszközök, például az elektronikus pénz szabályozásával. Ebben az összefüggésben ez a tilalom az elektronikuspénz-tokenek és eszközalapú tokenek

⁽⁴⁾ Lásd a javasolt rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 4. pontját.

⁽⁵⁾ Lásd a javasolt rendelet (9) preambulumbekzdését.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁽⁷⁾ Lásd a javasolt rendelet 2. cikke (3) bekezdésének a) pontját.

⁽⁸⁾ Lásd a javasolt rendelet (7) preambulumbekzdését.

⁽⁹⁾ Lásd a javasolt rendelet 4. cikkének (1) bekezdését és 112. cikkének (5) bekezdését.

⁽¹⁰⁾ A megosztott főkönyvi technológián alapuló piaci infrastruktúrák kísérleti rendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti javaslat (COM(2020) 594 final). Lásd a (16) és (24) preambulumbekzdést, a 4. cikk (3) bekezdésével és az 5. cikk (5) bekezdésével együtt.

⁽¹¹⁾ Közelebbről, a megosztott főkönyvi technológián alapuló piaci infrastruktúrák kísérleti rendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti javaslat 4. cikkének (3) bekezdése „központi banki pénzre”, „kereskedelmi banki pénzre” és „tokenalapú formában vagy elektronikuspénz-tokenben lévő kereskedelmi banki pénzre” hivatkozik.

⁽¹²⁾ A „kriptoeszköz” javasolt rendeletben szereplő fogalom meghatározása technológiaspecifikus és tág is. Ez a megközelítés eltér a kriptoeszközök olyan jellemzésétől, amely technológiamentes és pontos. Lásd: az EKB személyzetének 223/2019. sz. tanulmánya: „Crypto-Assets: Implications for financial stability, monetary policy, and payments and market infrastructures”, elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu

⁽¹³⁾ Lásd a javasolt rendelet 36. és 45. cikkét.

birtokosa szempontjából a kamatkörnyezettől teheti függővé ezek relatív vonzerejét. Nem zárható ki teljesen annak lehetősége, hogy ez a kamatkörnyezet jelentős változása esetén potenciálisan be- és kiáramlásokhoz vezethet, ami következményekkel járhat a pénzügyi stabilitásra és a monetáris transzmisszióra nézve.

- 2.1.2. A stabil névértékkel rendelkező, fizetőeszközként és értékőrzőként szolgáló kriptoeszközök hatással lehetnek a hitelintézetek betéti finanszírozásának stabilitására és költségeire, ami kihívást jelenthet a hitelintézetek gazdasági közvetítő szerepének betöltésére való képességére nézve. Mivel az euroövezet pénzügyi rendszere túlnyomó részben hitelintézeteken alapul, a hitelintézetek mérlegének erősségében bekövetkező hirtelen változások kedvezőtlen hatással lehetnek a hitelintézetek stabilitására és hitelezési képességére, és ezzel a monetáris transzmisszióra, noha a pénzügyi rendszerben bekövetkező, az innovációból és a versenyből eredő változások önmagukban véve nem nemkívánatosak. A betétek jelentős mértékben kriptoeszközökkel történő helyettesítésére vonatkozó forgatókönyv esetén lehetséges, hogy a hitelintézeteknek alternatív finanszírozási forrásokat kell keresniük, mint például a pénzügyi és a központi banki finanszírozás, ami hatással lenne a bankok finanszírozási költségeire, a pénzügyi referencia-kamatlábakra, valamint a központi bankok mérlegének nagyságára.
- 2.1.3. Végül, az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenek széleskörű használatára vonatkozó forgatókönyv esetén megnövekedhet a biztonságos eszközök iránti kereslet, ami hatással lehet az eszközárképzésre, a fedezetértékelésre, a pénzügyi piacok működésére és a monetáris politika folytatására. Ez végső soron a nyíltpiaci műveletek tekintetében a fedezetek szükségéhez vezethet. Ezen túlmenően az eszközalapú tokenek fizetési célokra történő széleskörű használata megkérdőjelezheti az eurofizetések szerepét, sőt, akár alááshatja a pénz elszámolási egységkénti funkciójának nyilvános biztosítását.
- 2.1.4. A fentiekben említett monetáris politikai megfontolásokon kívül a javasolt rendelet alapján az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenek eltérő jellemzőkkel rendelkeznének, többek között – fő funkciójuk tekintetében – a tartalékeszközöket és a birtokosok jogait illetően. E tekintetben fennáll annak kockázata, hogy konkrét használatuk miatt, összekapcsolódva a rendszerszintű jelentőséggel, amelyre szert tehetnek, az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenek *de facto* fizetési eszköznek felelőnek meg, a javasolt rendelet szerinti állítólagos fő funkciójuktól vagy használatuktól függetlenül. Ebben az esetben az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenekre hasonló követelményeknek kellene vonatkozniuk a különböző rendszerek közötti szabályozási arbitrázs kockázatának megelőzése érdekében. Közlebről, mivel az eszközalapú tokenek kialakítási jellemzői és használata alkalmassá teszik azokat a fizetőeszközként történő használatra, megfelelő lenne minimumként azt megkövetelni, hogy a kibocsátók vagy a kibocsátóval szembeni, vagy a tartalékeszközökre vonatkozó visszaváltási jogokat biztosítsanak az eszközalapú tokenek birtokosai számára. Ezenkívül meg lehetne fontolni a „fizetési tokenek” *ad hoc* kategóriájának létrehozását, amely az eszközalapú tokeneket az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozóakkal azonos követelmények hatálya alá vonná. Az Unióban fizetések céljára széles körben használttá váló jelentős eszközalapú tokenek esetében megfelelő lenne továbbá a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóit az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira alkalmazandóakkal azonos engedélyezési követelmények hatálya alá vonni, amennyiben az Európai Bankhatóság (EBH) ezt a szabályozástechnikai standardokban részletesebben meghatározásra kerülő besorolási szempontok alapján megfelelőnek ítéli.

A javasolt rendelet ezen túlmenően úgy rendelkezik, hogy az illetékes hatóság megtagadhatja az eszközalapú tokenek kibocsátójának engedélyezését többek között akkor, ha a kibocsátó üzleti modellje komolyan veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, a monetáris transzmissziós mechanizmust vagy a monetáris szuverenitást⁽¹⁴⁾. E tekintetben, amennyiben valamely eszközalapú rendszer fizetési rendszernek vagy modellnek felel meg, a monetáris politika folytatását és a fizetési rendszerek zavartalan működését érintő potenciális fenyegetés értékelésének az EKB (vagy az érintett uniós pénznemet kibocsátó nemzeti központi bank) kizárólagos hatáskörébe kell tartoznia. Az euro esetében ennek az az oka, hogy egy potenciális fenyegetés kedvezőtlen hatással lehet a Szerződés alapján az eurorendszeren keresztül ellátandó alapvető feladatok teljesítésére, különösen az Unió monetáris politikájának folytatására és a fizetési rendszerek zavartalan működésének elősegítésére. E kockázatok végső soron hatással lehetnek az eurorendszer Szerződés szerinti, az árstabilitás fenntartására irányuló elsődleges céljának elérésére. Figyelemmel arra, hogy az eszközalapú tokenek kibocsátóira vonatkozó engedélyezési eljárásban milyen kritikus vonatkozásokról kérlik az EKB értékelését, az EKB részvétele nem korlátozódhat arra, hogy az EKB nem kötelező erejű véleményt adjon az EKB kizárólagos hatáskörébe tartozó e területeken. Ugyanezt a logikát követve, amennyiben az eszközalapú tokenek hatással vannak a monetáris politika folytatására vagy a fizetési rendszerek zavartalan működésére azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, e tagállamok központi bankjainak – amelyek a Szerződés alapján megőrzik a nemzeti jog szerinti, a monetáris politika területére vonatkozó hatáskörüket – szintén lehetőségük kell, hogy legyen kötelező erejű vélemény adására. A fentiekre tekintettel az EKB a javasolt rendelet megfelelő módosítását javasolja. Ezenkívül az EKB véleménye szerint tovább kell vizsgálni a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: elektronikus pénzről szóló

⁽¹⁴⁾ Lásd a javasolt rendelet 19. cikke (2) bekezdésének c) pontját.

irányelv) ⁽¹⁵⁾ szerinti jelenlegi jogszabályi keret megfelelőségét. Közelebbről, a jelentős elektronikuspénz-tokenek létrejötte indokolja az EKB (vagy azon tagállam érintett központi bankja, amelynek a pénzneme nem az euro) hasonló részvételét, mint amelyet az EKB az eszközalapú tokenek kibocsátóinak engedélyezése tekintetében javasolt. A – különösen a jelentősnek minősített – elektronikuspénz-tokenek kibocsátása körültekintő értékelést tesz szükségessé a monetáris politikai következmények és fizetési rendszerek zavartalan működése tekintetében.

Ezen túlmenően az illetékes hatóság arra vonatkozó hatásköre, hogy megtagadja az engedélyezést, amennyiben az eszközalapú tokenek kibocsátójának üzleti modellje komolyan veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, a monetáris transzmissziós mechanizmust vagy a monetáris szuverenitást, azt feltételezi, hogy az illetékes hatóság az engedélyezés szakaszában képes pontosan előre látni az ilyen kockázatokat, ami nem feltétlenül lehetséges, mivel a kockázatok nagyságrendje a token használatának nagyságrendjétől függ. E tekintetben úgy tűnik, hogy a javasolt rendelet nem biztosít ezzel egyenértékű eszközt, amely lehetővé tenné az illetékes hatóság számára a reagálást, ha az eszközalapú token élettartama alatt veszélyeztetni kezdi a pénzügyi stabilitást, a monetáris transzmissziós mechanizmust vagy a monetáris szuverenitást. Ezért az EKB azt javasolja, hogy az illetékes hatóságokat jogosítsák fel arra is, hogy minden megfelelő intézkedést meghozhassanak a monetáris politika megfelelő folytatásának és a fizetési rendszerek zavartalan működése előmozdításának biztosítása érdekében, valamint, hogy e konkrét vonatkozásokban az EKB és az érintett központi bankok véleményével összhangban kelljen eljárniuk. A javasolt rendeletben szerepeltetni kell további mechanizmusokat, amelyek arra ösztönöznék a kibocsátókat, hogy korlátozzák a kibocsátás nagyságrendjét, többek között stressztesztelési követelményeket, esetleges többlettőke-követelményekkel együtt (lásd az alábbi 3.2.3. bekezdést).

2.1.5. A javasolt rendelet ezenkívül többször hivatkozik a „törvényes fizetőeszköznek minősülő fiat valuták” kifejezésre. A Szerződésnek és az uniós monetáris jognak megfelelően az euroövezet – vagyis azon tagállamok, amelyek pénznemükként bevezették az eurót – közös valutája az euro. Ami azokat a tagállamokat illeti, amelyek pénznemükként nem vezették be az eurót, a Szerződés következetesen e tagállamok pénznemeire hivatkoznak. A Szerződés sehol nem hivatkozik az euróra vagy a tagállamok pénznemeire „fiat” valutaként. Az EKB és az NKB-k által kibocsátott eurobankjegyek és -érmék továbbá törvényes fizetőeszköz jogállással bírnak. E bankjegyek és érmék euróban denomináltak, és ekként a közös valuta denominációi. Erre tekintettel nem megfelelő egy uniós jogszabályszövegben „törvényes fizetőeszköznek minősülő fiat valutákra” hivatkozni. A javasolt rendeletnek helyett „hivatalos pénznemekre” kell hivatkozni, amelyeknek a törvényes fizetőeszközök a kifejeződései ⁽¹⁶⁾.

2.1.6. A javasolt rendelet továbbá a kriptoeszköz-szolgáltatók által kialakítandó, letéti őrzésre vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz ⁽¹⁷⁾. Előírja különösen, hogy az ügyfelek pénzeszközeit haladéktalanul valamely központi banknál vagy hitelintézetnél kell elhelyezni. Míg az EKB üdvözli a letéti őrzésre vonatkozó rendelkezéseket, a hitelintézetek számára a központi banknál vezetett számlákhoz – az eurorendszer monetáris politikai műveletei keretében, vagy az ügyletek kapcsolódó rendszerek általi kiegyenlítése céljára a TARGET2 műveletek keretében – történő hozzáférés az alkalmazandó EKB-iránymutatások ⁽¹⁸⁾ alapján elfogadhatósági kritériumokon és feltételeken alapul. Ennek következtében a kriptoeszköz-szolgáltatóknak vagy az eurorendszer elfogadható szerződő feleinek kell lenniük, vagy az érintett eurorendszerbeli központi banknál vezetett számlával rendelkező levelező bankon keresztül kell működniük. Hasonló szabályok érvényesülhetnek más KBER központi bankoknál. A fentiekre tekintettel a javasolt rendeletnek a központi bankkal fennálló, letéti őrzésre vonatkozó megállapodásokra annak pontosításával kell hivatkozni, hogy e megállapodások csak akkor jönnek létre, ha a számlanyitásra vonatkozó megfelelő elfogadhatósági kritériumok és feltételek teljesülnek.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

⁽¹⁶⁾ Lásd az Európai Unióról szóló szerződés preambulumát és 3. cikkének (4) bekezdését; a Szerződés 119. cikkének (2) bekezdését, 140. cikkének (3) bekezdését és 282. cikkének (4) bekezdését; valamint az euro bevezetéséről szóló, 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet (HL L 139., 1998.5.11., 1. o.) 2., 10. és 11. cikkét. Lásd még a „pénz” az euro és más pénznemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről, valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2014. május 15-i 2014/62/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 151., 2014.5.21., 1. o.) 2. cikkének a) pontjában szereplő meghatározását.

⁽¹⁷⁾ Lásd a javasolt rendelet 63. cikkének (3) bekezdését.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Központi Bank (EU) 2015/510 iránymutatása (2014. december 19.) az eurorendszer monetáris politikához kötődő keretének végrehajtásáról (EKB/2014/60) (HL L 91., 2015.4.2., 3. o.); az Európai Központi Bank iránymutatása (2012. december 5.) a transzeurópai automatizált valós idejű bruttó elszámolású rendszerről (TARGET2) (EKB/2012/27) (HL L 30., 2013.1.30., 1. o.).

2.2. A fizetési rendszerekkel kapcsolatos aspektusok

2.2.1. Az eurorendszer alapvető monetáris politikai feladataival szoros összefüggésben a Szerződés és a KBER Alapokmánya úgy rendelkezik, hogy az eurorendszer megbízatása részeként ellátja az elszámolási és fizetési rendszerek felvigyázását. A Szerződés 127. cikke (2) bekezdésének negyedik francia bekezdése értelmében, amelyet az Alapokmány 3. cikkének (1) bekezdése is tükröz, a KBER-en keresztül ellátandó egyik alapvető feladat „a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása”. E feladat ellátása során „az EKB és a nemzeti központi bankok megfelelő eszközöket bocsáthatnak rendelkezésre, az EKB pedig rendeleteket alkothat annak érdekében, hogy bizottságként az Unión belüli és a más államokkal fenntartott elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működését”⁽¹⁹⁾. Az EKB felvigyázási szerepének megfelelően elfogadta a 795/2014/EU európai központi banki rendeletet (EKB/2014/28) (a továbbiakban: SIPS-rendelet)⁽²⁰⁾. A SIPS-rendelet végrehajtja a Fizetési és Elszámolási Rendszerek Bizottsága (CPSS) és az Értékpapír-felügyelvek Nemzetközi Szervezetének Technikai Bizottsága (IOSCO) által kibocsátott, a pénzügyi piaci infrastruktúrára vonatkozó alapelveket⁽²¹⁾ (a továbbiakban: CPSS-IOSCO alapelvek), amelyek jogilag kötelező erejűek, és az – akár eurorendszerbeli központi bank, akár magánszervezet által üzemeltetett – nagy értékű fizetési rendszerekre és rendszerszempontról jelentős kis értékű fizetési rendszerekre egyaránt kiterjednek. Az eurorendszer felvigyázási politikai keretrendszere⁽²²⁾ a fizetési eszközöket a „fizetési rendszerek szerves részeként” azonosítja, és így bevonja azokat a felvigyázás hatálya alá. A fizetési eszközökre vonatkozó felvigyázási keretrendszer jelenleg felülvizsgálat alatt áll⁽²³⁾. E keretrendszerben a fizetési eszköz (például kártya, átutalás, beszedés, elektronikuspénz-átutalás és digitális fizetési token⁽²⁴⁾) úgy kerül meghatározásra, mint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, érték átruházásának⁽²⁵⁾ kezdeményezésére használt, személyre szabott eszköz (vagy eszközök) és/vagy eljárások. Az eurorendszer vonatkozásában az elsődleges felvigyázói szerep jelenleg a fizetési modell nemzeti beágyazottságára és irányító hatóságának jog szerinti bejegyzésére hivatkozással kerül megállapításra. Az egységes eurofizetési térségen belüli összeurópai átutalási és beszedési modellek, valamint egyes nemzetközi kártyafizetési rendszerek esetében az elsődleges felvigyázási szerepet az EKB tölti be. A pénzforgalmi szolgáltatókra, a hitelintézeteket, pénzforgalmi intézményeket és elektronikuspénz-kibocsátó intézményeket is ideértve, a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv is vonatkozik. Az eurorendszer felvigyázási keretrendszerei a fizetési rendszer, fizetési modell vagy fizetési megállapodás szempontjából releváns vonatkozásokkal egészítik ki a pénzforgalmi szolgáltatók, többek között hitelintézetek, pénzforgalmi intézmények és elektronikuspénz-kibocsátó intézmények mikroprudenciális felügyeletét.

2.2.2. A fentiekre tekintettel az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó, az átutalási megbízások végrehajtására szolgáló megállapodások funkciója az eurorendszer általi felvigyázás szempontjából a „fizetési rendszer” funkciójával egyenértékűnek tekinthető. Az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó megállapodások „fizetési rendszerrel” egyenértékűnek tekinthetők, amennyiben egy fizetési rendszer valamennyi tipikus elemével rendelkeznek: a) formális megállapodás; b) legalább három közvetlen résztvevő (figyelmen kívül hagyva az esetleges kiegyenlítő bankokat, központi szerződő feleket, elszámolóházakat vagy közvetett résztvevőket); c) a rendszer szabályai szerinti folyamatok és eljárások, amelyek a résztvevők valamennyi kategóriája számára közzéteszik; d) az átutalási megbízások végrehajtására a rendszeren belül kerül sor, és az a kiegyenlítés kezdeményezését és/vagy kötelezettség teljesítését foglalja magában (például nettósítás), és az átutalási megbízások végrehajtása ennél fogva jogi hatással van a résztvevők kötelezettségeire; és e) az átutalási megbízásokat a résztvevők között hajtják végre. Közélebről, a SIPS-rendelet úgy határozza meg a fizetési rendszert, mint „három vagy több résztvevő fél [...] között létrejött formális megállapodás, a résztvevő felek egymás közötti átutalási megbízásainak végrehajtására vonatkozó közös szabályokkal és egységes eljárási renddel”⁽²⁶⁾. E fogalom meghatározáson belül az átutalási

⁽¹⁹⁾ Lásd a KBER Alapokmányának 22. cikkét.

⁽²⁰⁾ Az Európai Központi Bank 795/2014/EU rendelete (2014. július 3.) a rendszerszempontról jelentős fizetési rendszerekre vonatkozó felvigyázási követelményekről (EKB/2014/28) (HL L 217., 2014.7.23., 16. o.).

⁽²¹⁾ Elérhető a Nemzetközi Fizetések Bankjának honlapján: www.bis.org.

⁽²²⁾ Eurosystem oversight policy framework (Az eurorendszer felvigyázási politikai keretrendszere), felülvizsgált változat (2016. július), elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu.

⁽²³⁾ Lásd: a felülvizsgált és egységes szerkezetbe foglalt Eurosystem oversight framework for electronic payment instruments, schemes and arrangements (PISA framework) (Az eurorendszer elektronikus fizetési eszközökre, modellekre és megállapodásokra vonatkozó felvigyázási keretrendszere, a továbbiakban: PISA-keretrendszer), elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu.

⁽²⁴⁾ A digitális fizetési token érték digitális megjelenítője, amelyet másutt rögzített követelések vagy eszközök támasztanak alá, és amely érték végfelhasználók közötti átutalását teszi lehetővé. A digitális fizetési tokenek kialakításuktól függően előirányozhatják úgy az érték átutalását, hogy az nem feltétlenül jár központi harmadik fél részvételével és/vagy fizetési számlák használatával.

⁽²⁵⁾ A fizető fél által vagy nevében, vagy a kedvezményezett által kezdeményezett azon aktus, hogy pénzt vagy digitális fizetési tokeneket utal át, vagy valamely felhasználói számlára készpénzt fizet be vagy onnan készpénzt vesz fel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől. Az átutalás járhat egyetlen vagy több pénzforgalmi szolgáltató részvételével. A PISA-keretrendszerben az „érték átutalásának” meghatározása eltér a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.) (a továbbiakban: a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv) meghatározottak szerinti „pénz” átutalásától. A pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelvben meghatározott „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” összefüggésében az „érték átutalása” csak „pénz” átutalására utalhat. A pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv alapján a „pénz” nem foglalja magában a digitális fizetési tokeneket, kivéve, ha a tokenek elektronikus pénzként (vagy hipotetikusabban: számlapénzként) sorolhatók be.

⁽²⁶⁾ Lásd a SIPS-rendelet 2. cikkének 1. pontját.

megbízások, illetve a résztvevők tágan kerültek meghatározásra, oly módon, hogy az lehetővé tegye a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁷⁾ szerinti „olyan utasítás, amelynek eredményeképpen a fizetési kötelezettség átvállalása vagy teljesítése [...] történik”, illetve az „olyan jogalany, amelyet egy fizetési rendszer azonosított vagy elismert, és amely számára akár közvetlen vagy közvetve megengedett fizetési megbízásoknak ebbe a rendszerbe történő küldése, és amely ettől a rendszertől fizetési megbízások fogadására képes”⁽²⁸⁾ figyelembevételét. Amennyiben az eszközalapú tokenekre és az elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó megállapodások „fizetési rendszernek” minősülnek, alkalmazandó lenne rájuk az eurorendszer fizetési rendszerekre vonatkozó, CPSS-IOSCO alapelveken alapuló felvigyázási keretrendszere.

2.2.3. Hasonlóképpen, az eszközalapú tokenekre és az elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó megállapodások azon funkciója, amely a végfelhasználók közötti fizetési műveletek végrehajtására vonatkozó egységes és közös szabályokat határoz meg, „fizetési modellnek” minősülhet. Felvigyázási szempontból, amennyiben az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek tartalékeszközei között euro szerepel, vagy azok euróban denomináltak, a fizetési modell átfogó működéséért felelős kriptoeszköz-szolgáltató az eurorendszer fizetési eszközökre és modellekre vonatkozó felülvizsgált és egységes szerkezetbe foglalt felvigyázási keretrendszere hatálya alá tartozhat. Ez a keretrendszer minden olyan elektronikus fizetési eszközre alkalmazandó lenne, amely lehetővé teszi a végfelhasználók számára érték küldését és fogadását, és ennélfogva attól függetlenül kellene alkalmazni, hogy az eszköz a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv alapján pénznek minősül-e⁽²⁹⁾.

2.2.4. Az EKB felvigyázási szerepe a jelentős eszközalapú és elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó megállapodások tekintetében is kritikus jelentőségű lenne, figyelemmel arra, hogy azok potenciálisan akadályozó hatást gyakorolhatnak a kibocsátó központi banknak a monetáris politikai célkitűzéseire való képességére, amint az korábban említésre került. A fentiekben említett okokból a javasolt rendelet preambulumbekzdéseiben és fő szövegében világosan meg kell jelölni a KBER-nek a Szerződés alapján és az eurorendszernek a SIPS-rendelet alapján fennálló hatásköreit. Ezenkívül az EKB-nak és adott esetben azon érintett NKB-knak, amelyek pénzneme nem az euro, részt kell venniük a jelentős eszközalapú és elektronikuspénz-tokenek minősítésére irányuló folyamatban, és az EKB-val konzultálni kell a minősítéshez használandó kritériumokat tovább részletező felhatalmazáson alapuló jogi aktusról. A javasolt rendeletnek továbbá hangsúlyosabban kell hivatkoznia a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelvvvel fennálló potenciális kölcsönhatásra, amely a jelenlegi szöveg alapján viszonylag korlátozottnak tűnik⁽³⁰⁾. A javasolt rendelet és a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv közötti potenciális kölcsönhatás egy példája, amikor egy szolgáltató szerződést köt valamely kedvezményezettel az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök elfogadása érdekében. Ebben az esetben egyértelművé kellene tenni, hogy az ilyen szolgáltatóknak a fogyasztóvédelemre, a biztonságra és a működési rezilienciára vonatkozó ugyanazon követelményeknek kell-e megfelelniük, mint a szabályozott pénzforgalmi szolgáltatóknak. Végül soron azt kell pontosítani, hogy az ilyen tevékenységek a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelvben meghatározott „fizetési műveletek elfogadásával”⁽³¹⁾ egyenértékűnek tekinthetők-e.

3. A pénzügyi stabilitással és a prudenciális felügyelettel kapcsolatos aspektusokra vonatkozó különös észrevételek

3.1. A pénzügyi stabilitással kapcsolatos aspektusok

3.1.1. A jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó felügyeleti szabályok

3.1.2. A javasolt rendelet a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozóan kettős felügyeleti rendszert határoz meg, így ezeket a felelős illetékes nemzeti hatóság és az EBH közösen felügyelné. E rendszerben az EBH kizárólagos felelősségi körébe tartozna bizonyos követelmények⁽³²⁾ jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói általi tiszteletben tartásának biztosítása, míg az érintett illetékes nemzeti hatóság felügyelné a javasolt rendeletben rögzített minden további követelménynek való megfelelést.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.). Lásd a 2. cikk i) pontjának első francia bekezdését, amely úgy határozza meg az átutalási megbízást, mint: „a résztvevő fél által bizonyos pénzösszegnek a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása céljából a hitelintézet, a központi bank, a központi partner vagy az elszámoló ügynök számláján történő főkönyvi feladás útján adott utasítás, vagy az olyan utasítás, amelynek eredményeképpen a fizetési kötelezettség átvállalása vagy teljesítése a rendszer szabályai által meghatározott módon történik [...]”.

⁽²⁸⁾ Lásd a SIPS-rendelet 2. cikkének 18. pontját.

⁽²⁹⁾ Lásd: Eurosystem oversight framework for electronic payment instruments, schemes and arrangements (Az eurorendszer elektronikus fizetési eszközökre, modellekre és megállapodásokra vonatkozó felvigyázási keretrendszere) (2020. október), elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu

⁽³⁰⁾ Lásd a javasolt rendelet 63. cikkének (4) bekezdését.

⁽³¹⁾ Lásd a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv 4. cikkének 44. pontját.

⁽³²⁾ Lásd a javasolt rendelet 52. cikkét.

- 3.1.3. A kettős felügyelet jelentős hiányosságokat mutat, és mind a jelentős elektronikuspénz-tokenek, mind a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak felügyelete megfelelőbben megvalósítható lenne európai szinten. Úgy tűnik, hogy nincs olyan gazdasági ok, amely indokolná a jelentős eszközalapú tokenekre (az EBH általi harmonizált felügyelet alá tartoznak) és a jelentős elektronikuspénz-tokenekre (az EBH és az illetékes nemzeti hatóság általi kettős felügyelet alá tartoznak) vonatkozó eltérő felügyeleti szabályokat. A kettős felügyelet elmoshatja a felelőségeket és összetettebbé teheti a szabályokat. Ezenkívül megkettőzött vagy akár ütköző felügyeleti feladatokhoz is vezethet, például akkor, amikor az illetékes nemzeti hatóságok a jelentős eszközalapú vagy elektronikuspénz-tokenek egyéb kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtó kibocsátóit felügyelik. Az EKB véleménye szerint a jelentős eszközalapú és elektronikuspénz-tokenek felügyelete megfelelőbben megvalósítható európai szinten, mivel ez biztosítaná a kockázatok átfogó áttekintését és a felügyeleti intézkedések összehangolását, és ugyanakkor elkerülné a szabályozási arbitrázst.
- 3.1.4. A javasolt kettős felügyeleti rendszer a jelenlegi felügyeleti keretek mellett kerülne végrehajtásra. Közelebbről, amennyiben a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátója hitelintézet, a kettős felügyelet további bonyodalmakhoz vezetne, mivel a kibocsátó lehet az 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁽³³⁾ (a továbbiakban: SSM-rendelet) alapján az EKB által felügyelt jelentős hitelintézet. A javasolt rendelet következtében a kibocsátónak három különböző felügyeleti hatósága lenne: i. az érintett illetékes nemzeti hatóság, ii. az EBH, és iii. az EKB. E tekintetben az illetékes nemzeti hatóságoknak az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói és a szolgáltatók felügyelete terén szerzett tapasztalata és szakértelme hasznosan felhasználható lenne az EBH döntéshozó szervében fennálló tagságuk részeként és a jelentős hitelintézetek esetében a közös felügyeleti csoportok útján, valamint a minden egyes jelentős elektronikuspénz-token tekintetében létrehozásra kerülő felügyeleti kollégiumban⁽³⁴⁾.
- 3.1.5. Végül, amennyiben a jelentős stabil kriptopénzek kibocsátója jelentős hitelintézet, egyértelművé kell tenni az EBH és az EKB felügyeleti felelősségét és feladatait a potenciális megkettőzések és ütközések elkerülése érdekében. Közelebbről, az EBH azon kötelezettsége, hogy kikényszerítse a javasolt rendeletben rögzített követelmények kibocsátó általi tiszteletben tartását, nem sértheti a prudenciális követelmények EKB által a bankfelügyeleti szerepében végrehajtott felügyeletét.

3.2. A szavatolótkére és a tartalékeszközök befektetésére vonatkozó követelmények

- 3.2.1. Az EKB üdvözlöi az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó prudenciális követelmények létrehozását, tekintettel arra, hogy a jelen véleményben korábban említett okokból e tokenek kockázatot jelenthetnek a monetáris politika folytatására és a fizetési rendszerek zavartalan működésére nézve. Az EKB üdvözlöi továbbá a tokenek tartalékeszközei biztonságának abban az esetben történő védelmére irányuló javasolt biztosítékokat, ha a kibocsátó úgy döntene, hogy a tartalék egy részét befekteti.
- 3.2.2. A stabil kriptopénzek kibocsátói számára előírt prudenciális és likviditási követelményeknek arányosnak kell lenniük a kockázatokkal, amelyeket e tokenek a pénzügyi stabilitásra nézve jelenthetnek. Az EKB ezért üdvözlöi a javasolt rendeletben a jelentős stabil kriptopénzek kibocsátóira vonatkozóan rögzített további követelményeket. Ezzel együtt lehetséges, hogy e további követelmények nem lesznek elegendők a növekvő kockázatok kezelésére, amennyiben a stabil kriptopénzek fizetőeszközként vagy értékőrzőként történő használata az Unió számos országában széles körben elterjed. Ezenkívül a stabil kriptopénzek azon kibocsátói, amelyek nem hitelintézetek, nem férhetnének hozzá a központi bankok végső hitelezői funkciójához. A fentiekre tekintettel az EKB a következő észrevételeket teszi.
- 3.2.3. Először is, a javasolt rendelet lehetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy a (kevésbé jelentős) stabil kriptopénzek kibocsátói vonatkozásában 20 %-ig terjedő mértékben felfelé vagy lefelé kiigazítsák a tartalékeszközök átlagos összege 2 %-ának megfelelő szavatolótké-követelményt. A jelentős kibocsátók esetében a felügyeleti hatóság számára nem megengedett a 3 %-os követelmény kiigazítása. A felügyeleti hatóság részére további 2. pillér típusú jogköröket kell biztosítani, különösen a jelentős kibocsátók vonatkozásában, figyelemmel azoknak a pénzügyi stabilitás szempontjából jelentette magasabb kockázatára. Közelebbről, a jelentős stabil kriptopénzek kibocsátói számára elő kell írni, hogy rendszeresen végezzenek stressztesztelést, amely súlyos, de valószínűleg tekinthető pénzügyi (például kamatlábsokkok) és nem pénzügyi (például működési kockázat) stresszforgatókönyveket vesz figyelembe. Amennyiben e tokenek valamely kibocsátója a kriptoeszköz-tokenek két vagy több kategóriáját kínálja és/vagy kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújt, a stresszteszteknek átfogó és holisztikus módon ki kell terjedniük mindezen szolgáltatásokra és tevékenységekre annak érdekében, hogy figyelembe vegyék

⁽³³⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

⁽³⁴⁾ Lásd a javasolt rendelet 101. cikkének (1) bekezdését.

az összetett struktúrájukból eredő súlyosabb kockázati konstellációt. E stresszteszt eredményétől függően a felügyeleti hatóságnak lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy a 3 %-os követelményen felüli további szavatolóteke-követelményeket írjon elő, amelyeknek arányosaknak kell lenniük az azonosított kockázatokkal. Hasonló stressztesztelési követelményeket és a felügyeleti hatóságot megillető hasonló jogköröket lehetne bevezetni a kevésbé jelentős kibocsátók vonatkozásában, lehetővé téve a felügyeleti hatóságok számára, hogy bizonyos körülmények között, a kockázati kilátásokra és a stresszteszt eredményeire figyelemmel főszabály szerint túlléphessék a 2 %-os követelmény 20 %-os kiegészítő növelését.

3.2.4. Másodsor, az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói egyaránt ki lehetnek téve a velük szembeni pánik kockázatának, ami a pénzügyi rendszer további részére történő továbbgyűrűzés lehetséges kockázatával és a pénzügyi stabilitást érintő, ezzel összefüggő kockázatokkal jár. Ezért fontos, hogy az ilyen kibocsátókra harmonizált követelmények vonatkozzanak a tartalékeszközök befektetését illetően, az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, valamint az eszközalapú és az elektronikuspénz-tokenek között az „azonos tevékenység, azonos kockázatok, azonos szabályok” elv követése érdekében. Kritikus fontosságúak továbbá a stabil kriptopénzek kibocsátóira, különösen a jelentős kibocsátókra vonatkozó szigorú likviditási követelmények, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra a likviditásszűkének való ellenállást és a pénzügyi stabilitást érintő kockázatok minimalizálását. Közelebbről, a stabil kriptopénzekre vonatkozó szabályok és tartalékeszközök hasonlóságokat mutatnak a pénzügyi alapokkal. E tekintetben az (EU) 2017/1131 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁵⁾ megköveteli, hogy a pénzügyi alapok a hirtelen kiáramlási sokkok esetére jelentős likviditási tartalékokkal rendelkezzenek. A stabil kriptopénzek kibocsátóinak olyan – szabályozástechnikai standardokban kidolgozandó – likviditási követelményeknek kellene megfelelniük, amelyek legalább olyan konzervatívak, mint az állandó nettó eszközértékű pénzügyi alapok számára előírtak. Az ilyen – szabályozástechnikai standardokban kidolgozandó – konzervatív befektetési követelmények növelhetnék a stabil kriptopénzek tartalékeszközökének a súlyos kiáramlási forgatókönyvekkel szembeni ellenállóképességét. Ezenkívül a jelentős stabil kriptopénzek kibocsátói számára elő kell írni, hogy rendszeresen végezzenek likviditási stressztesztelést, és a felügyeleti hatóságnak e tesztek eredményétől függően jogosultnak kell lennie arra, hogy megerősítse a likviditási kockázatokhoz kapcsolódó követelményeket.

3.2.5. Végül, a javasolt rendelet nem ír elő korlátozásokat a tartalékeszközök letétkezelői vagy befektetése lehetséges koncentrációjának megakadályozása érdekében. A lehetséges koncentrációra vonatkozó korlátok hiánya alááshatja a tartalékeszközök biztonságát és az egyes letétkezelők és adósságbocsátók idioszinkratikus kockázatainak teheti ki azokat. A javasolt rendeletnek rendelkeznie kell az ilyen koncentráció megelőzésére szolgáló – szabályozástechnikai standardokban kidolgozandó – biztosítékok bevezetéséről.

3.3. A prudenciális felügyelettel kapcsolatos aspektusok

3.3.1. Az EKB és az érintett illetékes nemzeti hatóságok az – együtt a CRR/CRD keretrendszert alkotó – 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁶⁾ (a továbbiakban még: CRR) és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁷⁾ (a továbbiakban még: CRD) szerinti felügyeleti hatásköröket gyakorló illetékes hatóságok. Ezenkívül az SSM-rendelet az euroövezeti hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos külön feladatokkal bízta meg az EKB-t, és felelőssé teszi az – egyes prudenciális felügyeleti feladatok EKB és a mechanizmusban részt vevő illetékes nemzeti hatóságok közötti megosztását magában foglaló – egységes felügyeleti mechanizmus (SSM) hatékony és konzisztens működéséért. Közelebbről, az EKB látja el a valamennyi hitelintézet engedélyezésének és engedélye visszavonásának feladatát⁽³⁸⁾. A jelentős hitelintézetek tekintetében az EKB feladata továbbá többek között, hogy biztosítsa a hitelintézetek számára prudenciális követelményeket előíró releváns uniós jognak való megfelelést, ideértve azt a követelményt is, hogy megbízható irányítási rendszerekkel, például megfelelő kockázatkezelési eljárásokkal és belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzenek⁽³⁹⁾. E célból az EKB-t minden olyan felügyeleti hatáskörrel felruházták, amely a hitelintézetek tevékenységeibe a feladatai ellátása érdekében történő beavatkozáshoz szükséges.

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1131 rendelete (2017. június 14.) a pénzügyi alapokról (HL L 169., 2017.6.30., 8. o.).

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁸⁾ Lásd az SSM-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját, 6. cikkének (4) bekezdését és 14. cikkét.

⁽³⁹⁾ Lásd az SSM-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontját és 6. cikkének (4) bekezdését.

- 3.3.2. A javasolt rendelet alapján a tagállamoknak ki kell jelölniük a javasolt rendeletben előírt feladatok és kötelezettségek végrehajtásáért felelős illetékes nemzeti hatóságokat ⁽⁴⁰⁾. A javasolt rendelet továbbá általános hivatkozást tartalmaz annak szükségessége, hogy az illetékes nemzeti hatóságok koordináljanak a kriptoeszköz-kibocsátók és -szolgáltatók által a javasolt rendelet alapján végzettektől eltérő tevékenységek felügyeletéért vagy felvigyázásáért felelős hatóságokkal ⁽⁴¹⁾. A javasolt rendelet alapján az illetékes nemzeti hatóságok számára biztosított felügyeleti hatáskörök ⁽⁴²⁾ a hitelintézetek számára valójában prudenciális következményekkel is járhatnak, például a további közzététel előírása vagy a vagyontárgyak zárolásának vagy lefoglalásának előírása esetében. Az ilyen esetekben a más hatóságokkal történő együttműködésre való felhívás nem feltétlenül elegendő ⁽⁴³⁾.
- 3.3.3. A fentiekre tekintettel rendkívül fontos egy egyértelmű koordinációs mechanizmus kialakítása, amely az érintett illetékes nemzeti hatóságok és a jelentős hitelintézetek prudenciális felügyeleti hatóságakénti szerepében eljáró EKB közötti értesítési vonatkozásokat illetően világosan meghatározott eljárásokat és határidőket tartalmaz arra az esetre, ha e hitelintézetek kriptoeszközöket terveznek kibocsátani és/vagy kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatásokat terveznek nyújtani. Egy egyértelmű koordinációs mechanizmus biztosítaná, hogy az illetékes nemzeti hatóságok és az EKB vonatkozó hatásköreit megfelelő időben, eredményes és következetes módon lehessen gyakorolni. Biztosítaná továbbá a javasolt rendeletnek a kriptoeszköz-kibocsátók és -szolgáltatók általi megfelelést. A javasolt rendeletnek hivatkoznia kellene az illetékes nemzeti hatóságok arra vonatkozó kötelezettségére, hogy értesítsék az EKB-t az olyan esetekben, amikor valamely jelentős hitelintézet alapdokumentumot bocsát ki, valamely kriptoeszköz-szolgáltatás nyújtását tervezi, vagy megsérti a javasolt rendeletet .
- 3.3.4. Ezen túlmenően, amennyiben a jelentős hitelintézetek jelentős eszközalapú tokeneket és elektronikuspénz-tokeneket bocsátanak ki, az érintett illetékes nemzeti hatóság és az EBH közötti kettős felügyeleti rendszer érvényesülne. Ebben az összefüggésben részletesebben ki kell fejteni, hogy a gyakorlatban mivel járna az EBH általi felügyelet. E kettős felügyeleti rendszernek figyelembe kell vennie továbbá az EKB felügyeleti szerepét a jelentős hitelintézeteket illetően, egyértelműbb koordinációs mechanizmusokkal, egy világos értesítési keretrendszert is ideértve, valamint az EKB-nak prudenciális felügyeleti hatósági szerepében a kollégiumba történő bevonásával. Végül a javasolt rendeletnek kifejezetten és következetesen hivatkoznia kell a prudenciális felügyeleti hatóságokra mind a jelentős eszközalapú tokenek, mind az elektronikuspénz-tokenek tekintetében ⁽⁴⁴⁾.

Abban az esetben, ahol az EKB a javasolt rendelet módosítására tesz javaslatot, külön technikai munkadokumentum tartalmazza a szövegezési javaslatokat és az azokhoz fűzött magyarázatot. A technikai munkadokumentum angol nyelven elérhető az EUR-Lexen.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2021. február 19-én.

az EKB elnöke
Christine LAGARDE

⁽⁴⁰⁾ Lásd a javasolt rendelet 81. cikkét.

⁽⁴¹⁾ Lásd a javasolt rendelet 85. és 110. cikkét.

⁽⁴²⁾ Lásd a javasolt rendelet 82. cikkét.

⁽⁴³⁾ Lásd a javasolt rendelet 82. cikke (4) bekezdésének b) pontját.

⁽⁴⁴⁾ Lásd a javasolt rendelet 99. cikke (2) bekezdésének i) pontját és 101. cikke (2) bekezdésének b) pontját.

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2021. április 28.

(2021/C 152/02)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,2070	CAD Kanadai dollár	1,4955
JPY Japán yen	131,47	HKD Hongkongi dollár	9,3696
DKK Dán korona	7,4360	NZD Új-zélandi dollár	1,6711
GBP Angol font	0,86988	SGD Szingapúri dollár	1,6010
SEK Svéd korona	10,1110	KRW Dél-Koreai won	1 344,95
CHF Svájci frank	1,1044	ZAR Dél-Afrikai rand	17,3156
ISK Izlandi korona	148,80	CNY Kínai renminbi	7,8268
NOK Norvég korona	9,9795	HRK Horvát kuna	7,5593
BGN Bulgár leva	1,9558	IDR Indonéz rúpia	17 501,50
CZK Cseh korona	25,960	MYR Maláj ringgit	4,9523
HUF Magyar forint	361,75	PHP Fülöp-szigeteki peso	58,547
PLN Lengyel zloty	4,5859	RUB Orosz rubel	90,0220
RON Román lej	4,9288	THB Thaiföldi baht	37,852
TRY Török líra	9,8677	BRL Brazil real	6,5620
AUD Ausztrál dollár	1,5576	MXN Mexikói peso	24,1724
		INR Indiai rúpia	89,8890

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

A Holland Királyság gazdasági és éghajlat-politikai miniszterének hirdetménye a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján

(2021/C 152/03)

A Holland Királyság gazdasági és éghajlat-politikai minisztere bejelenti, hogy országához kérelem érkezett a bányászati szabályzat (Mijnbouwwet) 3. mellékletében szereplő térképen feltüntetett L07e és L08f tömbszelvényre vonatkozó szénhidrogén-kutatási engedély iránt.

Az L07e tömbszelvényt az alábbi pontpárokat összekötő főkörök határolják: A–B, B–D és A–D.

Az L07e tömbszelvény felszíne 30,8 km².

Az L08f tömbszelvényt az alábbi pontpárokat összekötő főkörök határolják: B–C, C–D és B–D.

Az L08f tömbszelvény felszíne 10,2 km².

Az említett pontok koordinátái a következők:

Pont	°	'	" k. h.	°	'	" é. sz.
A	4	13	55,046	53	29	57,287
B	4	19	55,046	53	34	57,301
C	4	21	55,054	53	31	57,296
D	4	19	55,055	53	29	57,291

Ezeknek a pontoknak a helyzetét az ETRS89 rendszer szerint meghatározott földrajzi koordináták segítségével adták meg.

A fenti irányelv, valamint a bányászati törvény (Mijnbouwwet) 15. cikke értelmében a gazdasági és éghajlatpolitikai miniszter felhívja az érdekelt feleket, hogy amennyiben szintén a holland kontinentális talapzat L07e és L08f tömbjében található szénhidrogének kutatását tervezik, nyújtsák be engedélykérelmüket.

Az engedélyezés a gazdasági és éghajlat-politikai miniszter hatáskörébe tartozik. A fenti irányelv 5. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 6. cikkének (2) bekezdésében említett ismérveket, feltételeket és követelményeket a bányászati törvény (Mijnbouwwet) ismerteti részletesen.

Az érdekelt felek e felhívásnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételétől számítva tizenhárom héten belül nyújthatnak be kérelmet. A kérelmeket a következő címre kell küldeni:

De Minister van Economische Zaken en Klimaat (Gazdasági és Éghajlat-politikai Minisztérium)
 ter attentie van de heer J.L. Rosch, directie Energie en Omgeving (J. L. Rosch figyelmébe, „Energia és Környezet” Igazgatóság)
 Bezuidenhoutseweg 73
 Postbus 20401
 2500 EK Den Haag
 HOLLANDIA

E-mail: mijnbouwvergunningen@minezk.nl

A határidőn túl beérkezett kérelmek elbírálására nincs lehetőség.

A beérkezett kérelmek elbírálására általában a határidő leteltétől számított tizenkét hónapon belül kerül sor.

Bővebb tájékoztatás: E. Aygün

Tel. +31 611223780

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU